

Juokingos d stytoj mintys

„Teesie“ redakcijai per savus šaltinius pavyko rasti genialų tekstą. Tai – kažkurios kartos klierikų surašytos įsimintiniausios ir juokingiausios dėstytojų mintys. Smagaus skaitymo!

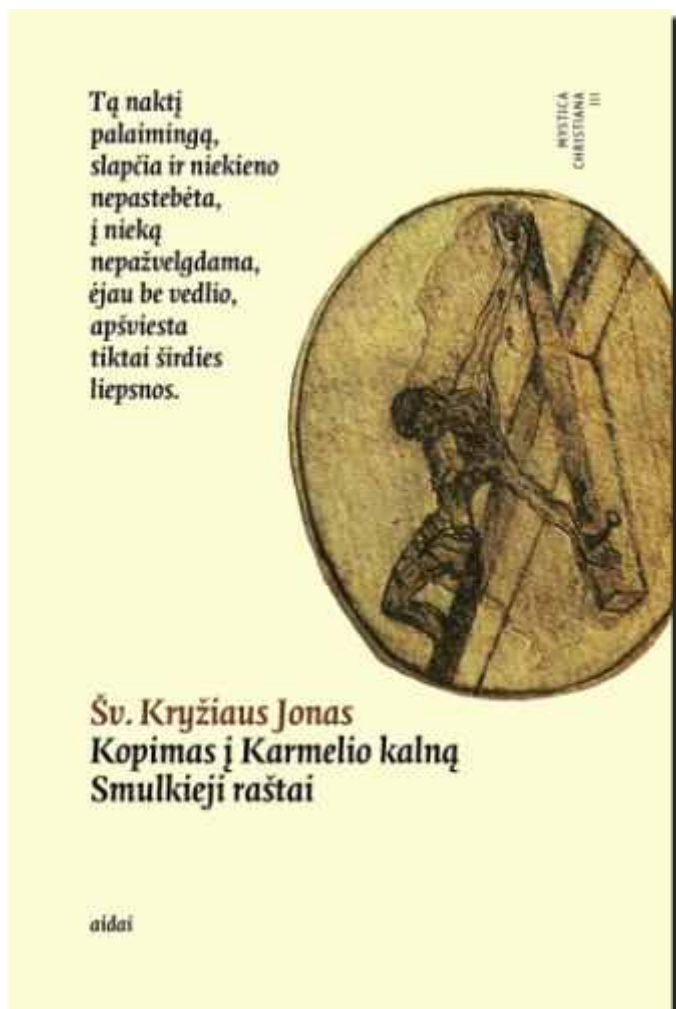
- Tai neužtenka mano skleidžiamos šviesos, kad dar degat elektrą?
- Šiomet turėsite mane kvadratu.
- Trečiadienį per pirmą paskaitą aš jus nuteiksiu optimistiškai visai dienai. Ketvirtadienį palaikysiu jūsų filosofinę mintį. Na, o penktadienį prieš pietus sugadinsiu jums apetitą – reikia penktadieniais papasninkauti.
- Pasirodo, net aš nežinau, ką dėstau.
- Paskaitų metu dėstysiu tik tai, kas atitinka sveiką kolūkiečio protą.
- Žiūriu į jo veidą, jokios minties nesugadintą.
- Karvės nekovoja už savo teises. Tik žalieji už jas kovoja. [Vis dar apie karves – red. past.]
- Girdėjau, kad pas jus įvyko III Vatikano Susirinkimas, kuris liepė klierikams į paskaitas vaikščioti su švarkais. Genialu! Tam net susirinkimą reikėjo kviesiti!
- Tikiuosi, manęs neišmes už mano apsirengimą. [Kad be švarko – red. past.]
- Klierikas slenka tamsią naktį koridoriais, išgirsta: „Rektorius!“ ir iškart reaguoja atitinkamu būdu. Reakcijos bus išanalizuotos teisme... rektoriaus kabinete.
- Praleisit visą naktį adoruodami etiką, šaukdamiesi šv. Kazimiero. O jis padės... arba ne.
- Ką jūs per rekolekcijas darysit – etiką skaitysit. Visa etikos medžiaga yra rekolekcinė.
- Šuo atpažįsta savo šeimininko smarvę.
- Kontempliacija čia visai nesuprantama klierikų rytinio pamiegojimo prasme.
- Nepasididžiukit, klauskit, aš nesupyksiu.
- Jei tai tėra atrajojimas to, ką aš jums sugrūdau...
- Ar seminarijoj yra kokia vienybė su Katalikų Bažnyčia, ar ne? Ar čia apskritai katalikų seminarija?
- Kartais ir mokat savo turinį, kai būnat pailsėję nuo jus labai nuvarginančio miego.
- 38 kartus skaitome sakinį ir vis tiek nieko nesuprantame.
- Nemoku kalbėt, tai reikia piešt – kaip akmenis amžiuje.
- Neįtikėtina, kad jūs skaitytumėt užrašus.
- Egzaminas man gresia didžiuliu netikėtumu išgirsti tai, ko aš niekada nė girdėjau, nė sakiau.
- Stengiatės taip nieko neįsidėti į galvą seminarijoje, kad gink Dieve nieko nepatektų, kad išeitumėte kaip *tabula rasa*.
- Susirūpinkit savo protine veikla.
- Įtariu, kad jūs tikit Dievu.
- Egzaminui ir kontroliniui pasiruošti užtenka vieno dvasinio skaitymo vakaro.
- Kaip jūsų valdžia apeliuos į jūsų sąžines, jei jūs nežinosit, kas tai yra?
- Sunkiausia atversti kunigą, ir dar dogmatiką.
- Nu, jau spėjot užmigti ar ne?
- Klierikas, kažką darydamas pirmą kartą, labai ilgai mąsto, abejoja, atsigula pailsėti... ir viskas praeina.
- Jeigu vieną knygą nuplajijavai, tai bus arba plagiatas, arba magistro darbas.

DVASINIS SKAITYMAS

Dvasiniam skaitymui rekomenduojama literatūra

Brangūs mūsų skaitytojai, pristatome jums rubriką, kurią sąmoningai nusprendėme įtraukti, nes išgyvename Gavėnių – pasiruošimą šv. Velykoms. Tai laikas, kai labiau susimąstome apie dieviškus slėpinius ir bandome sustiprinti santykį su Dievu. Nuo to yra neatskiriamos dvasinės praktikos, iš kurių viena – dvasinis skaitymas. Dėkojame buvusiam seminarijos dvasios tėvui kun. Rimgaudui Šiūliui, kad sutiko mums parekomenduoti literatūros, padėsiančios maitinti sielą.

Rašydamas apie knygas tinkamas dvasiniam skaitymui, negaliu nepasiūlyti šiomis dienomis pasirodžiusio šv. Kryžiaus Jono veikalų – *Kopimas į Karmelio kalną*.

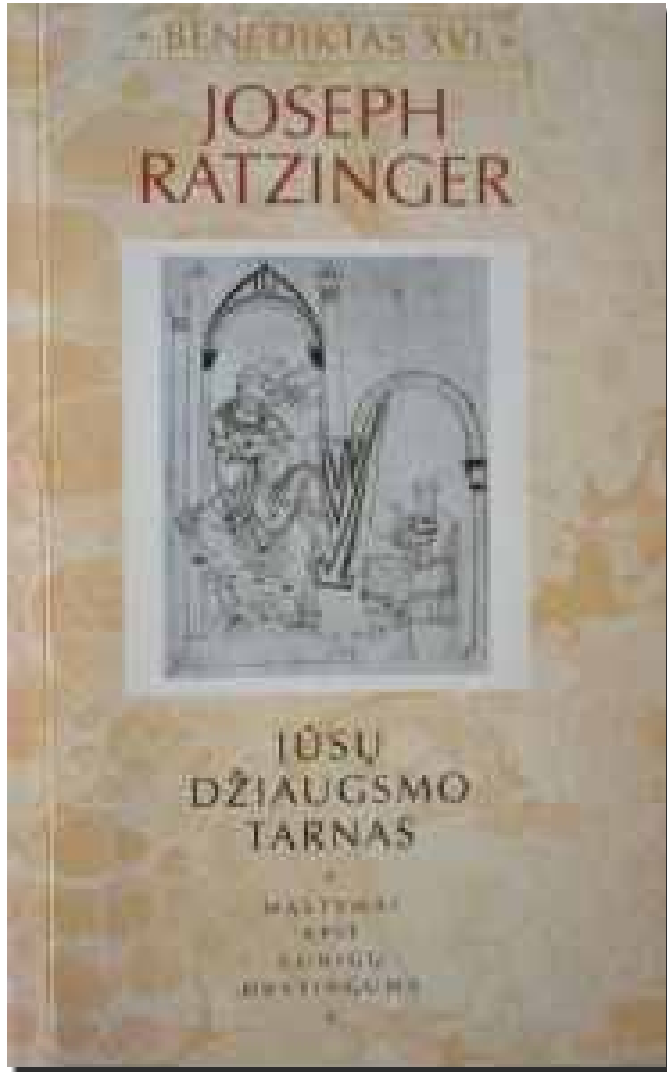

Labai įdomiai pats šv. Kryžiaus Jonas įveda skaitytojus į savąjį kūrinį. Pradedama poezija. Dievas juk nesutelpa į žodžius. Mūsų tikėjimas taip pat. O poezijai geriausiai sekasi išreikšti tai kas neišreiškiamas. Tad pradžioje devyni posmai. Išties labai gražūs. Toliau jau aiškinama gan ilgai ir detalai, kas pasakyta eilėse. Čia jau reikia galvą pasukti ir skaityti palengva.

Veikalas nagrinėja žmogaus kelionę Dievop, pabrėždamas, kad link Jo tenka keliauti ir naktį, o svarbiausia kalba apie tai, ko reikia, kad tamsoje nepasiklystumė.

Į šią knygą skaitytoją norisi palydėti pirmuoju jos posmu:

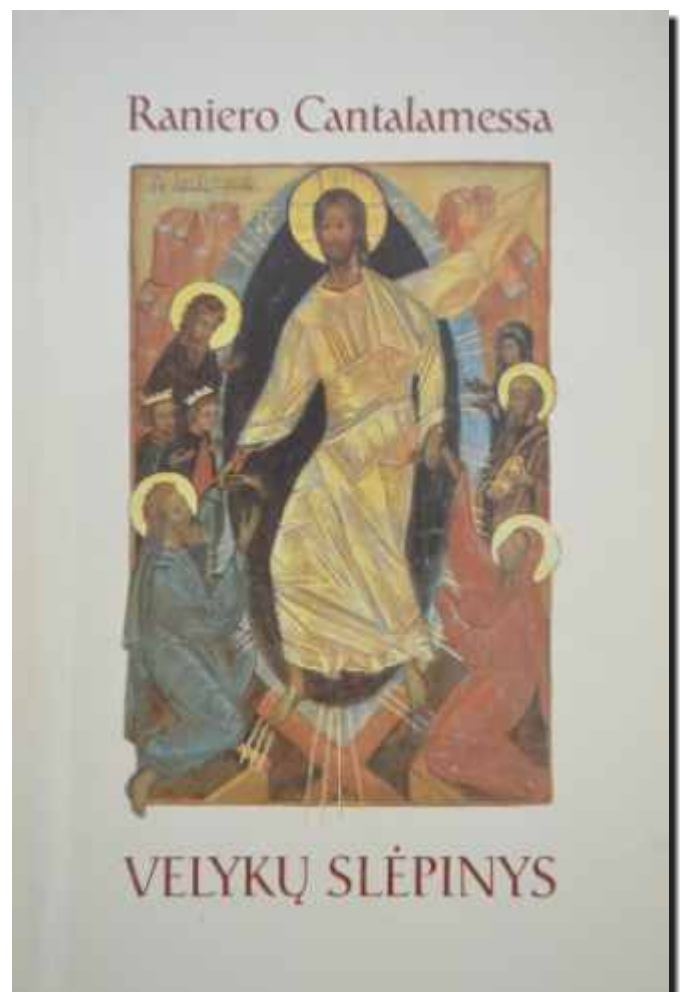
*Tą vieną naktį tamsią
Aš, troškuliū iš meilės degdama –
o sėkme palaiminga! –
nepastebėta išėjau,
namuos jau buvo stojusi tyla.*

Visi kalba apie dabartinę popiežių Pranciškų. Aš protarpiais prisimenu ir ankstesnį. Laiks nuo laiko, pavyzdžiui ruošdamasis pamokslui, grįžtu prie jo veikalų. Mane žavi ir pusiausvyrą išlaikantis ir tuo pat metu skvarbus jo mąstymas. Todėl dabar norėčiau pristatyti jau seniau (2006 m.) išleistą Benedikto XVI-ojo knygą *Jėsus džiaugsmo tarnas*. Tai netgi ne knyga, o knygutė – šešių skirtingomis progomis sakytų pamokslų ir vieno apmąstymo rinkinėlis. Tekstas alsuoja nagrinėjamos Šv. Rašto ištraukomis, kurios, kaip žinia (plg. Žyd 4, 12), yra aštrios kaip kalavijas. Šioje knygelėje jos pjauna ir apgeni kunigystės supratimą. Tokiu būdu atskleidžiama tai, ką reiškia būti kunigu.

Šiuo metu turime Gavėnią. Keliaujame link Viešpaties Prisikėlimo šventimo. Šiam liturginiam laikui, manyčiau, labai tiktų Raniero Kantalamesos knyga *Velykų slėpinys*. Pats ją skaičiau senokai. Tačiau iki šiol prisimenu, kad skaičiau pasimėgdamas. Atrodė, kad skaitant Velykų slėpinys veriasi protui. Dėl tokio įspūdžio tikriausiai kaltas knygos autoriaus rašymo būdas. R. Kantalamesa šioje knygoje dažnai parodo, kad Prisikėlimo slėpinys ištikus šimtmečius palengva vėrėsi ir didžiausiems Bažnyčios šventiesiems. Tai kas yra Velykos palengva atsiskleisdavo pereinant nesutarimų ir ginčų laikotarpius. Todėl šioje knygoje sudėti brandžiausi, šimtmečiais kaupiti Bažnyčios velykinės tradicijos turtai.

Kun. lic. Rimgaudas Šiūlys

Ar žinai, kad...

- ... pirmoji spausdinta knyga buvo Biblija – ją 1455 m. išspausdino vokiečių Guttenbergas.
- ... Biblija išversta į 2 454 kalbas.
- ... iš viso Biblijoje yra 1 189 skyriai ir 23 208 eilutės.
- ... Biblija buvo parašyta beveik 40 Dievo įkvėptų autorių, gyvenusių tarp 1600–1500 m. pr. Kr. – 100 m. po Kr.
- ... seniausia Biblijos knyga yra Jobo knyga, parašyta apie 1 500 m. pr. Kr. Kai kurie mokslininkai mano, kad seniausia yra Penkiaknygė (Pr, Iš, Kun, Sk, Įst) – anot jų, šios knygos parašytos tarp 1446–1406 m. pr. Kr.
- ... Lietuvos Bažnyčioje yra 706 parapijos, 890 kunigų, 40 moterų vienuolių, 669 seserys vienuolės, 14 vyrų vienuolių, 28 katalikiškos mokyklos ir apie 70 bažnytinių įstaigų.
- ... šiuo metu visose Lietuvos seminarijose (Vilniaus, Kauno ir Telšių) studijuoja 32 klierikai.
- ... Vilniaus kunigų seminarija yra antroji pagal senumą Lietuvos aukštoji mokykla – Vilniaus vyskupas Jurgis Radvila seminariją Vilniuje įsteigė 1582 m. sausio 11 d. dabartinėse Prezidentūros kanceliarijos patalpose.
- ... šv. Sopulingosios Dievo Motinos Gabrielius (1838–1862) yra klierikų globėjas. Jis buvo pasionistų vienuolis, mirė prieš pat kunigystės šventimus būdamas 24 metų. 1920 m. jis paskelbtas šventuoju, o po šešerių metų pop. Pijus XI jį paskelbė dar vienu Katalikų Akcijos (Veikimo) globėju ir iškelė jį kaip pavyzdį kunigystės siekiantiems jaunuoliams.
- ... Šv. Mikalojaus bažnyčia yra pati seniausia Vilniaus parapija – bažnyčia pastatyta 1387 m.
- ... pasaulyje nuolat badauja ir nepakankamai maitinasi 1 mln. 200 tūkst. gyventojų. Kasmet badu miršta apie 50 mln. Lietuvoje 2011 m. Eurostato duomenimis žemiau skurdo ribos gyveno 33,4 % piliečių.
- ... trys šimtai turtingiausių pasaulio žmonių valdo turtą, kuris santykinai tektų trimis milijardams neturtingiausių mūsų planetos gyventojų.

Parengė klier. Gabrielius Satkauskas, III k.

Malda už pasaulį pavojuje

Stebėdami pastarųjų dienų jvykius, kurie vyksta Rytų Europoje, prisimindami krikščionių persekiojimus, matydami kaip Europa praranda savo krikščioniškąją tapatybę, turime nepamiršti karštos ir nuoširdžios maldos, kurios taip reikia. Todėl raginame Jus, kartu su pal. pop. Jonu Pauliumi II, melstis už pavojuje esantį pasaulį.

Žmonių ir tautų Motina,
padėk mums nugalėti grėsmę blogio,
kuris taip lengvai keroja šiandienos žmonių širdyse
bei neišmatuojamais savo padariniais
slegia mūsų dabartinį gyvenimą
ir, regis, užtveria kelius į ateitį!

Nuo bado ir karo gelbėki mus!
Nuo branduolinio karo,
nuo neišmatuojamo savęs naikinimo,
nuo visų rūšių karo gelbėki mus!

Nuo nuodėmių prieš žmogaus gyvybę
nuo pat jos prasidėjimo gelbėki mus!

Nuo visokios neteisybės socialiniame,
tautiniame ir tarptautiniame gyvenime
gelbėki mus!

Nuo lengvabūdiškumo, su kuriuo
trypiami Dievo įsakymai, gelbėki mus!

Nuo bandymo užslopinti žmonių širdyse
paties Dievo tiesą gelbėki mus!

Nuo gėrio ir blogio neskyrimo
gelbėki mus!

Nuo nuodėmių prieš Šventąją Dvasią
gelbėki mus!

Išgirk, o Kristaus Motina,
ši šauksmą, pilną visų žmonių skausmo!
Pilną ištisų visuomenių skausmo!
Šventosios Dvasios galia
padėki nugalėti kiekvieną nuodėmę,
žmogaus ir pasaulio,
nuodėmę visomis prasmėmis.
Teapsireiškia dar kartą pasaulio istorijoje
gailestingosios Meilės galia!
Tegul ji sustabdo Blogį!
Pakeičia sąmonę!
Tavo nesuteptoje širdyje
visiems tenušvinta vilties šviesa!

1984 m., pal. Jonas Paulius II

Paimta iš knygutės „Jonas Paulius II. Mano maldos“.

Klausimais

Brangūs „Teesie“ skaitytojai, šiandien dažnai tenka išgirsti įvairių nuomonių apie kunigus. Taip pat ir su įvairiom patirtim tenka susidurti. Seminarijoje besimokantys klierikai ruošiasi kunigiškai tarnystei jau nuo pirmų metų (tikimės, kad ne tik patys ruošiasi, bet ir atsiveria Dievo malonei, kuri juos ruošia tiesiogiai ar per vyresnybę). Kiekvienas klierikas ateina į seminariją su savitu kunigo įvaizdžiu, todėl labai įdomu, kaip šią šventą tarnystę įsivaizduoja būsimi kunigai. Tad Teesie nusprendė jų paklausti:

Kokiomis savybėmis turėtų pasižymėti kunigas?

Manau, kad nereikia nieko išgalvoti, nes visus atsakymus galima surasti Dievo žodyje. Taigi kunigas turi būti: „[...] nepeiktinas: ne savavaliautojas, ne pikčiurna, ne girtuoklis, ne kivirčius, ne gobšuoelis, bet svetingas, trokštantis gero, santūrus, teisingas, šventas, susitvarkęs, tvirtai laikąs tikrojo mokymo, kad, dėstydamas sveiką mokslą, sugebėtų ir paraginti, ir atremti priešgynas“ (Tit 1, 7-9).

Valdemar, I k.

Kad savo kunigiškos tarnystės nelaikytų ėjimu į darbą. Nuoširdžiai tikintis ir išpažįstantis savo tikėjimą, išklausantis ir priimantis visus žmones, dėmesingas, nuoširdus, pamaldus. Norintis padėti žmogui visose gyvenimo situacijose – ir varge, ir džiaugsmo, priimantis jį bet kuriuo paros metu. Teisingas, punktualus, skelbiantis Evangeliją – Dievo Žodį, gebantis vadovauti savo parapijai, laikytis Bažnyčios įstatymų. Niekados neteisiantis kitų žmonių ir paklusnus Bažnyčios hierarchijai.

Vilius, I k.

Kunigas turi būti Viešpaties Jėzaus Kristaus atspindys: nuolankus, romus, tvirtas, atsargus, paklusnus, skaistus, dosnus visiems.

Br. Giedrius Juozas MIC, II k.

Kunigas turi pasižymėti Jėzaus Kristaus savybėmis: ilgi plaukai, gera barzda ir puikus humoro jausmas.

Irmantas, II k.

Kunigas turėtų būti drąsus, ryžtingas, nuolat sekantis ir liudijantis Kristų. Taip pat uoliai besirūpinantis Bažnyčios ir žmonių gerove.

Justinas, II k.

Kunigas turi būti pagal Jėzaus širdį. Jis negali pamiršti, kad yra žmonėms Jėzaus lūpomis, kojomis, rankomis, širdimi. Po šventimų jis toks yra visą parą, o ne tik „darbo valandomis“. Kunigas jau nebėra tik žmogus – per jį veikia pats Kristus, todėl kunigas visą žmogiškumą stengiasi palenkti šventumui, kuris labiausiai spindi, kai yra papuoštas pasiaukojančia meile.

Gabrielius, III k.

Manau, kad kunigas turėtų išsiskirti širdies gerumu, nuoširdumu, dvasiniu tvirtumu, pastovumu, maldos gyvenimu, sąžine. Turėtų būti tvirtos bendrystės žmogus, mylintis Dievą ir žmones.

Gediminas, III k.

Kunigas turėtų būti žmoniškas, t. y. sugebantis bendrauti su žmonėmis kaip su asmenimis, o ne kaip su žemesne būtybe. Kunigas turi gyventi artimo meile visomis prasmėmis. Visi kiti kunigo bruožai, kurių nedavė Dievas, manau, yra išsiugdomi.

Žilvinas, IV k.

Man svarbiau ne tai, koks kunigas turi būti, bet koks neturi būti. Kunigas neturi teisės būti: išpuikęs ir įsimylėjęs savo protą, socialinę padėtį, neturi teisės laikyti save geresniu už kitus arba užimti Dievo vietą tarp žmonių... Kitaip sakant, kunigas negali būti narcizas. Kunigas turi būti tarnas, jeigu jis nustoja tarnauti (gerumu, atsidavimu, pasiaukojimu, mylėdamas ir gerbdamas kiekvieną asmenį), jis pamiršta, kam Dievas jį pašaukė, o tai veda į puikybę ir asmens žlugimą...

Tomaš, IV k.

Kunigas turėtų pasižymėti žmoniškumu.

Renatas, IV k.

Manau, jog kunigas turi būti kuo panašesnis į Kristų. Jis turi mokėti evangelines vertybes suaktualinti ir pateikti kiekvienos kultūros žmogui. Kunigas turi stebėti laiko ženklus ir tinkamai juos vertinti evangelinėje šviesoje.

Povilas, V k.

Mano nuomone, kunigas visų pirma turi būti giliai ir nuoširdžiai tikintis Dievą, gyvenantis pagal Bažnyčios mokymą, paisantis jos įsakymų ir tradicijų bei gebantis su tikėjimu susijusius dalykus tinkamai paaiškinti, kai jo bus klausama, kai jis liudys ir mokys tikinčiuosius. Kunigas turi mylėti Dievą ir žmones, būti sąžiningas, jautrus žmogaus rūpesčiams, nesusireikšminęs. Kunigystė neturi būti paprastas amatas, tai – pašaukimas.

Andrej, V k.

Kunigas turėtų pasižymėti veikimu Kristaus asmenyje – *in persona Christi*.

Daniel, VI k.

Kunigas turėtų būti humaniškas, sąžiningas, pamaldus, mylintis žmones ir Dievą.

Valentin, VI k.

Parengė klier. Gabrielius Satkauskas, III k.

Seminarijos Kronika

GRUODŽIO 22–SAUSIO 6 D. – žiemos atostogos ir praktikos gimtosiose parapijose. Klierikai buvo grįžę į namus, kad šventes praleistų su šeimomis.

SAUSIO 6 D. – seminaristų grįžimas į seminariją po žiemos atostogų.

SAUSIO 7–11 D. klierikai turėjo pastoracinę savaitę, kurios metu apsilankė Vilniaus arkivyskupijos „Carito“ priklausomų asmenų reintegracinėje bendruomenėje „Aš esu“, dalyvavo seminarijoje vykusiame seminare, kurio tema buvo apie išsiskyrusių sielovadą su išsiskyrusių sielovados centru „Bendrakeleiviai“. Taip pat vyko seminarai apie pagalbą šeimai su pal. Jurgio Matulaičio šeimų pagalbos centru ir apie jaunimo sielovadą su Vilniaus arkivyskupijos jaunimo centru.

SAUSIO 12 D. kai kurie klierikai dalyvavo Laisvės gynėjų dienos išvakarių programos renginiuose.

SAUSIO 13 D. seminaristai dalyvavo šv. Mišiose Vilniaus arkikatedroje bazilikoje laisvės gynėjų dienos proga.

SAUSIO 14 D. seminarijos vicerektorius kun. Andžej Šuškevič vedė konferenciją, kurios metu klierikams priminė bendro seminarijos gyvenimo principus.

SAUSIO 18 D. seminaristai dalyvavo ir asistavo Vilniaus šv. Jono Bosko parapijos vakaro šv. Mišioms, kurias aukojo seminarijos rektorius su vicektoriumi. Po šv. Mišių klierikai organizavo Švč. Sakramento adoraciją, kurioje meldėsi kartu su parapijos tikinčiaisiais.

SAUSIO 20 D. seminarijoje įvyko tradicinė „Tapk kraujo donoru“ akcija, kurioje kraujo davė daugiau nei pusė seminarijos bendruomenės narių.

SAUSIO 21 D. seminarijos bendruomenė ir propedeutinio kurso broliai minėdami ekumeninę savaitę svečiavosi pas Vilniaus evangelikus liuteronus.

SAUSIO 23 D. klierikai su vadovybe dalyvavo maldų už krikščionių vienybę savaitės proga vykusiame ekumeninėse pamaldose Vilniaus šv. Jono Krikštytojo ir šv. Jono Apaštalo bei Evangelisto bažnyčioje.

SAUSIO 28 D. seminarijoje lankėsi ir šeimos metų proga apie savo šeimyninį gyvenimą liudijo Lietuvos evangelikų liuteronų vyskupas Mindaugas Sabutis su savo žmona Vilma.

SAUSIO 29 D. Seminarijoje apsilankė ir seminarijos bendruomenei konferenciją vedė kunigas salezietis Bruno Ferrero.

VASARIO 1 D. seminarijoje vyko Grabnyčių – Jėzaus Kristaus paaukojimo išskilmės išvakarių šv. Mišios.

VASARIO 4 D. seminarijoje lankėsi ir konferenciją apie misijas Afrikoje vedė Pavilnio Marijos tarnaičių seserų kongregacijos sesuo Aušra.

VASARIO 5 D. seminarijos bendruomenė dalyvavo Vilniaus arkikatedros bazilikos 25–erių metų atšventinimo minėjime – meldėsi su Dievo tauta, t.y giedojo Dievo tautos liturgines valandas, o po to dalyvavo šv. Mišiose.

VASARIO 10 D. seminarijos bendruomenę aplankė

Kaišiadorių vyskupas Jonas Ivanauskas. Jis seminarijos koplyčioje aukojo šv. Mišias po kurių susitiko su Kaišiadorių vyskupijos klierikais. Seminaristai taip pat jį pasveikino su gimtadieniu ir padovanojo pačių gamintą „tinginio“ pyragą.

VASARIO 11 D. seminarijoje apsilankė ir seminarijos bendruomenei dvasinę konferenciją vedė Vilniaus arkivyskupas emeritas kardinolas Audrys Juozas Bačkis.

VASARIO 14–15 D. Seminarijoje vyko pašaukimų savaitgalis, skirtas vyrams.

VASARIO 13–16 D. seminaristai atostogavo.

VASARIO 19 D. seminarijoje apsilankė pastorius Wim du Plessis ir vedė dvasinę konferenciją apie Dievo Tėvo įvaizdį.

VASARIO 20 D. grupė seminaristų su dvasios tėvu Marijos radijuje tiesiogiai vedė laidą apie šiandieninį kunigystės idealą.

VASARIO 24 D. seminaristai dalyvavo Išgydymo pamaldose Vilniaus šv. Jono Krikštytojo ir šv. Jono Apaštalo bei Evangelisto bažnyčioje, kur dalyvavo šv. Mišiose ir klausė mokymo, kurį sakė pastorius Wim du Plessis.

VASARIO 25 D. seminarijoje apsilankė Evaldas Darškus, kuris seminaristams vedė dvasinę konferenciją, liudydamas apie tikėjimą versle.

KOVO 1 D. seminaristai meldėsi šv. Mišiose Vilniaus arkikatedroje bazilikoje ir dalyvavo jaunimo renginyje „Karališka naktis“, kuriame jie animavo adoraciją skirtą paminėti šv. Kazimierą.

KOVO 4 D. seminarijoje buvo švenčiama šv. Kazimiero išskilmė ir švenčiamos užgavėnės.

KOVO 5–8 D. klierikai buvo rekolekcijose Kretingoje, kurias vedė vyskupas Linas Vodopjanovas.

KOVO 9 D. seminarijoje apsilankė ir iškilmingai Dievo tautos liturginių valandų vakarinei maldai vadovavo kun. Tadas Švedavičius.

KOVO 11 D. seminarijos bendruomenė asistavo Vilniaus arkikatedroje vykusiame šv. Mišiose, skirtose Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo šventimui ir dalyvavo įvairiuose Kovo 11-osios renginiuose.